

ת"פ 39390/12/21 - מדינת ישראל נגד מ' ק'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39390-12-21 מדינת ישראל נ' ק' (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים
נגד הנאשם		מ' ק' (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד חנא מאהר

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בעבירות לפי סעיפים 334 לחוק העונשין, בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, והחזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם הינו אחיה של ל', ילידת 2005 (להלן: "המתלוננת").
3. צוין, כי בתאריך, 10.12.2021 בשעה 20:00 לערך, בבית המשפחה ברחוב ----- ב-----, ניגש הנאשם למתלוננת, בשעה שלמדה, כאשר בחזקתו סכין מתקפלת שחורה. הנאשם ביקש לשוחח עמה, ובהמשך ביקש ממנה לפתוח את הטלפון הנייד שהחזיקה. בטרם זו הספיקה לפתוח את הטלפון, אחז הנאשם בשערה בידו האחת ובידו השנייה אחז בסכין. המתלוננת ניסתה להיחלץ ממנו, זעקה לעזרה, כאשר בשלב זה דקר הנאשם את המתלוננת 3 פעמים בחלק העליון של גבה, וגרם לה חתכים אשר הצריכו תפירה בסיכות.
4. בהמשך, ולמשמע זעקותיה, הגיעה האם למקום, ניסתה לאחוז בנאשם כדי שיחדל ממעשיו, ובתגובה עזב הנאשם את המתלוננת שהסתגרה בחדר האמבטיה.
5. מיד ובסמוך, ניגש הנאשם לאם, אחז בשערה, חבט באגרופים בראשה, הפילה ארצה, ובעט בה. כתוצאה מכך, נגרמו לאם חבורות בפניה ובידה השמאלית.
6. בהמשך הערב אותר הנאשם ברחוב סולימאן בירושלים כאשר הוא נושא את הסכין בגרבו.
7. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש, ואולם הוסכם, כי יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, כאשר לאחריו ישובו הצדדים וישוחחו ביניהם.

8. יצוין עתה, כי ניסיון מצד שירות המבחן לפגוש בנאשם באמצעות ויעוד חזותי לא צלח, לאחר שהנאשם סרב לכך. (הודעה מאת שירות המבחן מיום 2.8.2022). אף ניסיון מצד עורך דינו, לדרבן את הנאשם לשתף פעולה עם ההליך כשל, וביום 6.10.2022 הגישה ההגנה בקשה לעיון חוזר, במסגרתה התבקש בית המשפט לשחרר את הנאשם מהמעצר, עקב הידרדרות חריפה במצבו הנפשי. צוין, כי המשיב אינו מגיב לסובבים אותו, אינו אוכל או שותה.

9. בנסיבות שתוארו, הוריתי לשב"ס למסור התייחסותו בעניין. ביום 7.11.2022 הועבר לעיוני תיקו הרפואי של הנאשם. לכך אתייחס בהמשך.

ראיות ההגנה לעונש:

10. במסגרת זו העידו הוריו של הנאשם: אמו, הגב' מ' ק', מסרה כי בנה "לא היה במצבו הטבעי באותו היום". האם ביקשה להורות על שחרורו של הבן מהמאסר, והביעה חשש כי נוכח מצבו הנפשי הקשה כעת, הוא יתקשה לשרוד תקופה נוספת בין כותלי הכלא. האם הוסיפה, כי המדובר בילד חיובי המסייע בפרנסת המשפחה, ובמיוחד בעת שאביו שהה בבית, עקב מצב בריאותי ירוד. עוד הוסיפה, כי בביקור האחרון בבית המעצר הנאשם לא יצר עמה קשר, והוא אינו מגיב לפנייתיהם. האב הוסיף בבכי, כי בנו הוא ילד טוב, אשר טעה. האב ציין, כי זהו בנו היחיד, והוא מבקש כי בית המשפט יורה על שחרורו, נוכח מצבו כעת.

תמצית טיעוני הצדדים:

11. במסגרת טיעוניה לעונש, ציינה המאשימה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים הנוגעים בשמירה על שלמות גופו של אדם, כבודו וחירותו. צוין, כי בלא שום התגרות, פגע הנאשם במתלוננת, אחותו, בביתם. הוסף, כי פוטנציאל הנזק מהמעשה במקרה דנן, הינו גבוה, ואף התערבותה של האם, הובילה לאלימות שננקטה גם כלפיה.

12. המאשימה עתרה למתחם שבין 18 חודשים ועד 30 חודשים. על הנאשם ביקשה להטיל 24 חודשים, לצד ענישה נלווית.

13. הסנגור ציין, כי המדובר בנאשם צעיר, נעדר רישום פלילי. הסנגור ביקש ליתן משקל לזעקתה של האם בבית המשפט, נוכח מצבו הנפשי הקשה של בנה. הסנגור ציין, כי לאחר מעצר ממושך, פסק הנאשם מלשתף פעולה ולתקשר עם הסובבים אותו. על פיו- מודעת המשפחה לצורך טיפול בבנה, ועל כן ישנו מקום להסתפק בתקופה אותה ריצה עד כה, ולהעביר את האחריות למשפחה, שתיתן לנאשם את הטיפול הנדרש לו.

14. הסנגור ביקש לקבוע מתחם עונש הולם החל מ- 6 חודשי מאסר, ובהתאם לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם זה.

מתחם העונש ההולם:

15. הערכים המוגנים במקרה דנן, נוגעים בשמירה על שלמות גופו של אדם, כבודו ושלמות נפשו.

16. בענייננו, המניע למעשה אינו ברור כלל, ומעיון בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה במסגרת הליך זה, עולה כי מידת שיתוף הפעולה מצד הנאשם הייתה מועטה, ולא בהכרח מטעמים הקשורים במצבו הנפשי. יתר על כן, מהודעותיהם של הוריו במשטרה, אליהן מתייחס עורך חוות הדעת, עולה כי התנהגות אלימה מצדו (מילולית בלבד),

קיימת הייתה עוד קודם לאירוע. בנוסף, המתלוננת מסרה בהודעתה, כי הידרדרות הנאשם באה לידי ביטוי במגוון תחומים, לרבות עקב צריכת אלכוהול מופרזת. בהתאם לחוות הדעת, הנאשם החל צורך סמים מסוגים שונים החל מגיל 15, בתדירות גבוהה. בהתאם, ולדעת עורך חוות הדעת, המניע למעשה אינו קשור במצבו הנפשי של הנאשם, אלא בצריכת אלכוהול, זאת בנוסף לחשד מצדו של הנאשם, כי אחותו מנהלת שיחות עם בנים, ועל כן דרש שתמסור לו את מכשיר הטלפון שלה.

17. בענייננו, המדובר באלימות אותה הפעיל הנאשם תוך שימוש בסכין שהייתה ברשותו. אלימות נוספת ננקטה גם כלפי האם, במהלך האירוע, עת ניסתה היא לחדול את הנאשם ממעשיו.

18. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אפנה למספר פסקי דין הבאים: רע"פ 3682/22 אס"פ גולן נגד מדינת ישראל (2.6.2022). רע"פ 4458/18 אלעד בוחבט נגד מדינת ישראל (12.6.18), רע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2015); עפ"ג 29393-11-17 אלעד בוחבט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.04.2018); ת"פ (באר שבע) 58763-11-14 מדינת ישראל נ' פתחי אבו עאבד [פורסם בנבו] (28.01.2015), ת"פ 8953-09-20 מדינת ישראל נגד סאלם עבבאסי (1.5.2022), ת"פ 686-08-15 מדינת ישראל נגד אנדשאו (28.12.20).

19. סבורני, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הינו החל ממאסר למשך 11 חודשים ועד מאסר למשך 24, לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם הינו בחור צעיר כבן 21 נעדר רישום פלילי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט.

21. הבאתי בחשבון את עמדת הוריו של הנאשם, בהתייחס להתנהלותו החיובית משך השנים, הסיוע בפרנסת המשפחה, וכן, ובעיקר את מצבו הרפואי בעת הזו. בהקשר זה ראיתי לציין, כי במסגרת הדיונים האחרונים שנערכו בעניינו של הנאשם, (באמצעות ויעוד חזותי), הנאשם לא תקשר עם הוריו או עם סגורו, עת פנו אליו בניסיון לדרבן אותו לשוחח עמם ועם בית המשפט. כפי שניתן היה להתרשם, הנאשם אף לא שמר על קשר עין עמם. בהקשר זה יש להוסיף, כי עיינתי בכלל החומרים הרפואיים שהועברו לעיוני משב"ס. מפאת צנעת הפרט אתייחס בתמצית לתוכנם של מסמכים אלו: הנאשם נקלט בבית המעצר ביום 11.12.2021 ומיום 6.10.2022 פסק מלתקשר עם הסובבים אותו, לאכול או לשתות. הנאשם נלקח לבית החולים, ואולם לא נמצא ממצא חריג. ביום 11.10.2022 ובהעדר שיפור במצבו, הועבר הנאשם למחלקה סיעודית במר"ש, הוא מתנייד באמצעות כיסא גלגלים, וטופל באמצעות עירוי נוזלים דרך הווריד.

22. ביום 19.10.2022 נבדק הנאשם על ידי פסיכיאטר וניתן לו טיפול מתאים, אשר הביא לשיפור במצבו. בהתאם לסיכום שבדוח הרפואי, מצבו של הנאשם כעת סביר, הוא משתף פעולה באופן חלקי, מתמצא בפרטים אישיים, ושולל מחשבות אובדניות.

23. להתרשמותי, הוריו של הנאשם, הינם אנשים אחראיים ונורמטיביים, אשר מצויים כעת במצוקה רבה, מבטאים חוסר אונים נוכח ההידרדרות במצבו של הבן במעצר, בהעדר יכולת מצדם לסייע לו בשום דרך. סבורני, כי במצב

דברים זה, המשך שהותו של הנאשם במעצר תוביל לנזק הן בהיבט האישי- לנאשם עצמו, והן למשפחתו, אשר מבקשת להעביר את האחריות לטיפול בבנם, לידיה.

24. נוכח טעמים אלו, וכן משך תקופת המעצר אותה מרצה הנאשם עד כה, ראיתי לקבוע את עונשו של בחלקו התחתון של המתחם, ולהורות על שחרורו של הנאשם עוד היום, כפי שיפורט להלן:

25. מאסר למשך 11 חודשים ו- 10 ימים בניכוי ימי המעצר. למען הסר ספק, הנאשם סיים לרצות את המאסר.

26. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור כל עבירת אלימות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשפ"ג, 21 נובמבר 2022, במעמד הנוכחים (הנאשם באמצעות ויעוד חזותי).